

144 KIRI

GILBOAS JA DEKAPOLIS

SEPTEMBER ja oktoober veedeti tagasitõmbunult ja omaette Gilboa mäe nõlval laagris. Septembris oli Jeesus siin apostlitega üksi, õpetades neile taevariigi tõdesid.

² Sellel, miks Jeesus apostlitega tol ajal Samaaria ja Dekapolise piiril nii tagasitõmbunult elas, oli mitmeid põhjusi. Jeruusalemma usujuhid avaldasid neile tugevat vastuseisu; Herodes Antipas hoidis Johannest ikka veel vangis, kartes teda nii vabastada kui ka hukata ning kahtlustades, et Johannes ja Jeesus võivad mingil viisil olla omavahel seotud. Seetõttu ei olnud tark tegu tol ajal Juudamaal ega Galileas aktiivset tööd kavandada. Oli veel kolmaski põhjus: Johannese jüngrite juhtide ja Jeesuse apostlite vahel aegamööda kasvavad pinged, mis uskujate arvu kasvades tugevnesid.

³ Jeesus teadis, et ettevalmistava õpetamis- ja jutlustamistöö aeg on peagi läbi saamas ning et järgmise sammuna tuleb alustada oma maise töö täiemõdulist ja viimast pingutust, ning ta ei soovinud selle ettevõtmise käivitamisega Ristija Johannesele mingil viisil katsumust või piinlikkust valmistada. Seepärast oli Jeesus otsustanud veidikeseks ajaks tagasi tõmbuda, et apostleid treenida, ning siis Dekapolise linnades vaikselt tegutseda, kuni Johannes kas hukatakse või hoopis vabastatakse, nii et ta saab nende tööga ühineda.

1. LAAGER GILBOAS

¹ Aja möödudes pühendusid kaksteist apostlit Jeesusele ja taevariigitoole üha enam. Nende pühendumine oli suures osas isikliku ustavuse küsimus. Nad ei saanud õpetuse kõigist aspektidest aru, nad ei saanud täielikult aru ei Jeesuse olemusest ega tema maapealse annetumise tähtsusest.

² Jeesus põhjendas seda tagasitõmbumisaega apostlitele kolme asjaoluga:

³ 1. vajadusega kinnitada nende arusaamist taevariigi evangeeliumist ja sellesse uskumist;

⁴ 2. vajadusega lasta vaibuda vastuseisul nende töö suhtes nii Juudamaal kui ka Galileas;

⁵ 3. vajadusega oodata ära Ristija Johannese saatus.

⁶ ¶ Gilboas viibides rääkis Jeesus kaheteistkümnele palju oma varasemast elust ja Hermoni mäel kogetust. ta avaldas neile veidi ka sellest, mis juhtus mägedes vahetult tema ristimisele järgnenud neljakümne päeva

jooksul. ta nõudis neilt otseselt, et nad ei tohi kellelegi neist kogemustest rääkida enne, kui tema on Isa juurde naasnud.

⁷ Neil septembrikuu nädalatel nad puhkasid, vestlesid, rääkisid oma kogemustest, mis olid omandatud pärast seda, kui Jeesus nad esmakordselt teenistusse kutsus, ning tegid tõsiseid pingutusi, et kõiki Jeesuselt seni kuulnud õpetusi omavahel kooskõlla viia. Kõik apostlid tundsid teatud määral, et see on nende viimane võimalus pikemalt puhata. Nad mõistsid, et nende järgmine avalik esinemine kas Juudamaal või Galileas tähistab saabuva taevariigi lõpliku kuulutamise algust, kuid neil polnud selget ettekujutust sellest, missugune see taevariik saab olema. Johannes ja Andreas arvasid, et taevariik ongi juba saabunud; Peetrus ja Jaakobus uskusid, et see alles tuleb; Naatanael ja toomas tunnistasid avameelselt oma kimbatust; matteus, Filippus ja seloot Siimon olid ebakindlad ning segaduses; kaksikud olid vastuoludest õndsas teadmatuses; ja Juudas Iskariot vaikis ega sidunud end millegagi.

⁸ ¶ Suure osa sellest ajast veetis Jeesus üksinda laagri lähedal mäel. Vahel võttis ta Peetruse, Jaakobuse või Johannese endaga kaasa, kuid sagedamini läks ta üksi palvetama või osaduses olema. Pärast Jeesuse ristimist ja Perea mägedes veedetud neljakümnet päeva on vaevalt küll kohane nimetada neid osadusi oma Isaga palveteks, samuti pole õige öelda, et Jeesus palveldas, neid perioode on õigem nimetada isiklikuks osaduseks oma Isaga.

⁹ Kogu septembrikuu jooksul oli arutelude keskseks teemaks palve ja palveldamine. Kui nad olid mõne päeva palveldamise teemal arutlenud, esitas Jeesus neile lõpuks — vastuseks tooma palvele: „meister, õpeta meid palvetama” — oma mälestusväärse jutluse palvest.

¹⁰ Johannes oli oma jüngritele õpetanud palve, millega paluti pääsemist saabuvas taevariigis. Ehkki Jeesus ei keelanud oma järgijatel kunagi Johannese palvevormi kasutada, tajusid apostlid üsna varakult, et nende meister ei kiitnud kindlakujulisi ja formaalseid palveid päriselt heaks. Hoolimata sellest palusid uskujad pidevalt, et neid palvetama õpetataks. Need kaksteist soovisid teada saada, missuguse palvevormi Jeesus heaks kiidaks. Ning põhiliselt vajaduse tõttu pakkuda lihtrahvale mingi palve, nõustuski Jeesus nüüd vastuseks tooma palvele õpetama neile sugestiivset palvevormi. Jeesus andis selle õppetunni ühel

õhtupoolikul nende Gilboa mäel viibimise kolmandal nädalal.

2. JUTLUS PALVEST

¹ „Johannes õpetas teile tõepoolest lihtsat palvevormi: „Oo Isa, puhasta meid patust, näita meile oma auhiilgust, ilmuta oma armastust ja lase oma vaimul puhastada igaveseks meie südamed, aamen!” ta õpetas seda palvet selleks, et teil oleks rahvale midagi õpetada. ta ei mõelnud, et te peaksite ise kasutama nii kindlakujulist ja formaalset palvet omaenda hinge väljendamiseks palves.

² Palve väljendab täiesti isiklikult ja spontaanselt hinge suhtumist vaimu; palve peaks olema pojaseisuse osadus ja vendluse väljendus. Vaimus sõnastatud palve viib koostöövalmille vaimsele edenemisele. Ideaalne palve on vaimse osaduse vorm, mis viib arukale palveldamisele. tõeline palvetamine on siiras taeva poole sirutumine oma ideaalide saavutamiseks.

³ Palve on hingepuhang ja peaks andma teile püsivust püüetes selgitada välja Isa tahet. Kui kellelgi teist on naaber ja te lähete keskööl tema juurde ja ütlete: „Sõber, laena mulle kolm leivapätsi, sest mulle on tulnud kaugelt külla sõber ja mul pole talle midagi pakkuda”, ja kui teie naaber vastab: „Ära tülitä mind, sest mu uks on juba kinni ja mina ning mu lapsed magame juba; ma ei saa tõusta ja sulle leiba anda”, ja kui te siis tungivalt palute, selgitades, et sõbral on kõht tühi ning teil pole talle süüa pakkuda, siis ma ütlen teile, ehkki naaber ei tõuse ega anna teile leiba sellepärast, et see on teie sõber, tõuseb ta teie pealekäimise peale ometi üles ja annab teile nii palju leibu, kui teil vaja on. Seega, kui te võite püsivusega saavutada oma tahtmise isegi sureliku inimese juures, kui palju enam võidab siis teie vaimne püsivus teile eluleiba taevase Isa valmisolevatest kätest. Ning ma ütlen teile jälle: paluge ja teile antakse, otsige ja te leiate, koputage ja teile tehakse lahti. Sest igaüks, kes palub, saab; see, kes otsib, leiab; ja sellele, kes koputab, avatakse pääsemise uks.

⁴ Missugune isa teie seast kõhkleks andmast, kui ta poeg ei oska targasti küsida, lähtudes vanemlikust tarkusest, mitte aga poja puudulikust palvest? Kui laps vajab leiba, kas annate talle siis kivi, kui ta on oma rumaluses seda küsinud? Kui teie poeg vajab kala, kas annate talle siis veemao, kui see satub koos kaladega võrku ja laps rumalast peast madu endale küsib? Seega, kui teie, surelikud ja piiratud inimesed, teate, kuidas palvele vastata ja oma lastele häid ning sobivaid kinke anda, kui palju enam annab siis teie taevane Isa

vaimu ja täiendavaid õnnistusi neile, kes temalt paluvad? Inimene peaks alati palvetama ega tohiks heituda.

⁵ Ma räägin teile loo ühest kohtunikust, kes elas pahelises linnas. See kohtunik ei kartnud ei Jumalat ega austanud inimest. Selles linnas oli aga vaene lesk, kes tuli ebaõiglase kohtuniku juurde korduvalt paluma: „Kaitse mind mu vaenlase eest.” mõnda aega ei võtnud ta naist kuulda, kuid peagi ütles endale: „ma ei karda Jumalat ega austa inimest, kuid see lesk ei jäta mind rahule ja ma pean teda kaitsma, et ta mind oma pidevate käimistega ära ei vaevaks.” ma räägin teile neid lugusid selleks, et ergutada teid olema palvetes püsiv ja mitte arvama, et teie palved muudavad õiglast Isa kõrgel taevas. Püsivust ei ole vaja mitte Jumala soosingu võitmiseks, vaid oma maise suhtumise muutmiseks ja hinge avardamiseks, et vaimu vastu võtta.

⁶ Te rakendate oma palvetes siiski nii vähe usku. tõeline usk kõrvaldab aineliste raskuste mäed, mis võivad hinge avardamise ja vaimse edenemise rajal ees seista.”

3. USKUJA PALVE

¹ Apostlid ei jäänud aga ikka veel rahule, vaid soovisid, et Jeesus annaks neile näidispalve, mida nad võiksid uutele jüngritele õpetada. Kuulanud seda jutlust palvest, ütles Jaakobus Sebedeus: „Väga hea, meister, kuid me ei vaja palvevormi mitte niivõrd endi kui just uuemate uskujate jaoks, kes nii sageli meid paluvad: „Õpetage meile, kuidas taevast Isa õigesti paluda”

² Kui Jaakobus lõpetas, ütles Jeesus: „Kui te tõepoolest niisugust palvet soovite, annan teile selle, mida ma õpetasin Naatsaretis oma vendadele ja õdedele”:

³ Meie Isa, kes sa oled taevas,

⁴ pühitsetud olgu sinu nimi.

⁵ Sinu riik tulgu, sinu tahtmine sündigu

⁶ nagu taevas, nõnda ka maa peal.

⁷ Meie igapäevast leiba anna meile homseks,

⁸ värskenda meie hingi eluveega.

⁹ Ja anna meile andeks meie võlad,

¹⁰ nagu meiegi oleme andeks andnud oma võlglastele.

¹¹ Päästa meid kiusatuses, vabasta meid kurjast

¹² ja tee meid üha täiuslikumaks, nagu sa ise oled täiuslik.

¹³ ✠ Pole sugugi ime, et apostlid soovisid Jeesuselt uskujate jaoks näidispalvet. Ristija Johannes oli õpetanud oma järgijatele mitu palvet, kõik suured õpetajad olid sõnastanud oma õpilaste jaoks palveid. Juutide usuõpetajatel oli ligikaudu kakskümmend viis või

kolmkümmend kindlaskujunenud palvet, mida nad esitasid sünagoogides ja isegi tänavanurkadel. Avalikus kohas palvetamine oli Jeesusele iseäranis vastu-meelt. Kaksteist olid teda seni vaid mõnel korral palvetamas kuulnud. Nad nägid teda terveid öid palvetamas või palveldamas ning soovisid väga teada, missugusel viisil või vormis ta oma palveid esitab. Neil oli tõepoolest hädasti vaja teada, mida rahvahulkadele vastata, kui need palusid end palvetama õpetada, nii nagu Johannes oli õpetanud oma jüngreid.

¹⁴ Jeesus õpetas kahteistkümmet, et nad palvetaksid alati salaja, läheksid üksildasse vaiksesse kohta looduses või oma tuppa ja sulgeksid palvetama haka-tes ukse.

¹⁵ Pärast Jeesuse surma ja tõusu Isa juurde tavatse- sid paljud uskujad lõpetada selle niinimetatud meie Isa palve sõnadega „- Issanda Jeesuse Kristuse nimel”. Veelgi hiljem läksid kaks rida kopeerimisel kaduma ja sellele palvele lisati veel üks lause: „Sest sinu päralt on riik ja vägi ja au igavesti”.

¹⁶ Jeesus andis apostlitele ühispalve sellisel kujul, nagu ta oli seda kasutanud Naatsareti kodus. ta ei õpe- tanud kunagi formaalset isiklikku palvet, ainult rüh- ma-, pere- või ühiskonnapalvet. Ja ta ei olnud kunagi nõus seda ise tegema.

¹⁷ Jeesus õpetas, et tõhus palve peab olema:

¹⁸ 1. isetu — mitte ainult iseenda jaoks;

¹⁹ 2. uskuv — usule vastav;

²⁰ 3. siiras — puhtast südamest;

²¹ 4. arukas — et seda tehtaks selge arusaamisega;

²² 5. usaldav — et seda tehtaks Isa targale tahtele alludes.

²³ ¶ Kui Jeesus veetis terveid öid mäel palvetades, palvetas ta põhiliselt oma jüngrite, eriti kaheteistküm- ne eest. meister palvetas enda eest väga vähe, ehkki ta palveldas väga palju arusaavas osaduses oma Paradii- si-Isaga.

4. VEEL PALVEST

¹ Mitu päeva pärast palvejutlust esitasid apostlid sellele väga tähtsa palveldamisviisi kohta ikka veel küsi- musi. Neil päevil apostlitele antud Jeesuse õpetustest palve ja palveldamise kohta võib teha järgmise nüü- disaegses sõnastuses kokkuvõtte:

² ¶ Igasuguse palve tõsine ja igatsev kordamine, kui see palve on Jumala lapse siiras tahteväljendus ja lau- sutud usus, ükskõik kui ebamõistlik see ka on või kui võimatu on sellele otse vastata, ei jäta avardamata hin- ge vaimset vastuvõtuvõimet.

³ Igasugusel palvetamisel pea meeles, et pojaseisus on *kingitus*. Ükski laps ei pea poja- või tütreseisundit *ära teenima*. maine laps sünnib ilma oma vanemate tahtel. Jumala laps sünnib armulisusest ja vaimu uuest elust taevase Isa tahtel. Seepärast tuleb taevariik — ju- malik pojaseisus — nii *vastu võtta*, nagu selle võtaks vastu väike laps. Vagaduse — iseloomu edeneva aren- gu — teenite küll ära, kuid pojaseisuse saate armu ja usu kaudu.

⁴ Palve viis Jeesuse hinge ülimesse osadusse uni- versumite universumi Ülimate Valitsejatega. maised surelikud juhib palve tõelise palveldamise osadusse. Hinge vaimsest vastuvõtuvõimest sõltub, kui palju taevast õnnistust võib vastuseks palvele isiklikult saa- da ja teadlikult teostada.

⁵ Palve ja sellega seotud palveldamine on eraldu- misviis igapäevaelu rutiinist, ainelise eksisteerimise monotoonsusest. See on tee, mida mööda lähenetakse vaimsustatud enesetunnetamisele ning individuaalse- tele intellektuaalsetele ja religioossetele saavutustele.

⁶ Palve on kahjuliku enesessesüüvimise vastand. Vähemalt sellisena, nagu meister seda õpetas, on pal- ve kasulik hoolitsus hinge eest. Jeesus kasutas pide- valt oma kaaslaste eest palvetamise kasulikku mõju. meister palvetas tavaliselt mitte ainsuses, vaid mitmu- ses. Jeesus palvetas enda eest üldse vaid oma maise elu suurte kriiside ajal.

⁷ Palve on vaimuelu hingus inimsoo ainelises tsivi- lisatsioonis. Palveldamine on surelike naudinguid ot- sivate põlvkondade pääsemine.

⁸ Nagu palvet võib võrrelda hinge vaimsete patarei- de uuestilaadimisega, nii võib palveldamist võrrelda hinge häälestumisega Kõikse Isa lõpmatu vaimu tea- belevile universumis.

⁹ Palve on lapse siiras ja igatsev pilk oma vaim-Isa poole; see on psüühiline protsess, millega inimitahe vahetatakse jumaliku tahte vastu. Palve kuulub juma- likku kavva, millega olev muundatakse selleks, mis ta peaks olema.

¹⁰ ¶ Üks põhjus, miks nii sageli Jeesust tema pikka- del öistel valvustel saatnud Peetrus, Jaakobus ja Johan- nes ei kuulnud kunagi Jeesust palvetamas, oli selles, et meister väljendas oma palveid harva kuuldavalt, sõna- des. Peaaegu kogu Jeesuse palvetamine toimus vaimus ja südames — vaikides.

¹¹ Peetrus ja Jaakobus said meistri õpetustest palve ja palveldamise kohta paremini aru kui teised apost- lid.

5. MUUD PALVEVORMID

¹ Jeesus esitas apostlitele oma maa peal viibimise ülejäänud aja jooksul aeg-ajalt ka teisi täiendavaid palvevorme, kuid ta tegi seda ainult muude küsimuste illustreerimiseks ja palus neid „mõistukõnelisi palveid” rahvale mitte õpetada. Paljud neist olid pärit teistelt asustatud planeetidelt, kuid seda Jeesus kaheteistkümnene ei öelnud. Nende seas olid näiteks järgmised palved:

² Meie Isa, kelles sisalduvad universumi maailmad,

³ ülendatud olgu sinu nimi ja sinu igati auline olemus.

⁴ Sinu kohalolek võtab meid endasse ja sinu auhiilgus avaldub

⁵ meie kaudu ebatäiuslikult, ehkki kõrgelt ilmneb see täiuslikult.

⁶ Anna meile tänapäev elustavaid valgusjõude

⁷ ja ära lase meil ekselda oma kujutlusvõime kurjadele kõrvalteedele,

⁸ sest sinu päralt on auline sisimas elamine, igikes-tev võim,

⁹ ja meie päralt sinu Poja lõpmatu armastuse igavene kingitus.

¹⁰ Nii see on ja see on igavesti tõsi.

* * *

¹¹ ☩ Meie loov Vanem, kes sa oled universumi keskel,

¹² anneta meile oma olemust ja anna meile oma loomust.

¹³ Tee meist armuga oma pojad ja tütreid

¹⁴ ja õilista oma nime meie igaveste saavutuste kaudu.

¹⁵ Anna oma kohandav ja juhtiv vaim meisse elama ja olema, et me saaksime

¹⁶ täita siin maailmas sinu tahet, nii nagu inglid täidavad sinu käske valguses.

¹⁷ Toeta meid täna meie edasijõudmises mööda tõe rada.

¹⁸ Vabasta meid tuimusest, kurjast ja igasugusest patusest üleastumisest.

¹⁹ Ole meiega kannatlik, nii nagu meie ilmutame armastavat headust oma kaaslaste suhtes.

²⁰ Vala oma halastuse vaim välja meie kui loodud-olendite südamesse.

²¹ Juhi meid omaenda käega samm-sammult läbi elu määramatuse labürindi,

²² ja kui saabub meie lõpp, võta meie ustavad vaimud vastu oma rüppe.

²³ Ja täitugu mitte meie soovid, vaid sinu tahe.

* * *

²⁴ Meie täiuslik ja õiglane taevane Isa,

²⁵ juhi ja suuna täna meie rännakut.

²⁶ Pühitse meie samme ja kooskõlasta meie mõtteid.

²⁷ Juhi meid alati igavese arengu radadel.

²⁸ Täida meid tarkuse täie väega

²⁹ ja elusta meid oma lõpmatu energiaga.

³⁰ Innusta meid jumaliku teadvusega

³¹ seeravivägede kohalolekust ja suunamisest.

³² Juhi meid valguse teerajal üha ülespoole,

³³ mõista meid täielikult õigeks suure kohtumõistmise päeval.

³⁴ Tee meid igaveses auhiilguses endasarnaseks

³⁵ ja võta meid vastu oma lõputusse kõrgesse teenistusse.

* * *

³⁶ Meie Isa, kes sa oled saladuskatte varjus,

³⁷ ilmuta meile oma püha olemust.

³⁸ Anna oma maistele lastele täna

³⁹ näha teed, valgust ja tõe.

⁴⁰ Näita meile igavese arengu rada

⁴¹ ja anna meile tahet seal kõndida.

⁴² Sea meis sisse oma jumalik kuninglikkus

⁴³ ja anneta sellega meile täielik valitsemine oma mina üle.

⁴⁴ Ära lase meil eksida pimeduse ja surma radadele,

⁴⁵ juhi meid igikestvalt eluvete juurde.

⁴⁶ Kuula neid meie palveid omaenese pärast,

⁴⁷ tee meid meelsasti üha enam endasarnaseks.

⁴⁸ Lõpuks, jumaliku Poja pärast

⁴⁹ võta meid vastu igaveste käte vahele.

⁵⁰ Nii täitugu mitte meie, vaid sinu tahe.

* * *

⁵¹ Aulised Isa ja Ema, ühes vanemas ühendatult,
⁵² ustavad tahaksime me olla sinu jumalikule ole-
 musele.

⁵³ Sinu enda mina elagu uuesti meis ja meie kaudu
⁵⁴ sinu jumaliku vaimu kingituse ja annetuse kau-
 du,

⁵⁵ Jättes endast selliselt siia maailma ebatäiuslikud
 jäljendid

⁵⁶ oma kõrgel ilmnevast täiuslikkusest ja majes-
 teetlikkusest.

⁵⁷ Anna meile päev-päevalt oma lahket vennalikku
 hoolitsust

⁵⁸ ja juhi meid hetk-hetkelt armastava teenimise
 rajal.

⁵⁹ Ole ikka ja alati meiega kannatlik,

⁶⁰ nii nagu meie ilmutame sinu kannatlikkust
 oma lastele.

⁶¹ Anna meile jumalikku tarkust, mis teeb kõik asjad
 heaks,

⁶² ja lõpmatut armastust, mis on armuline iga loo-
 dud-olendi suhtes.

⁶³ Anneta meile oma kannatlikkust ja armastavat
 headust,

⁶⁴ et meie halastus võiks hõlmata maailma nõrku.

⁶⁵ Ja kui meie elutee lõpeb, tee sellest au oma nimele,

⁶⁶ heameelt oma heale vaimule ja rahuldust meie
 hinge abistajatele.

⁶⁷ Sündigu mitte nii nagu meie soovime, meie ar-
 mastav Isa, vaid nii nagu sina soovid igavest hüvangu
 oma surelikele lastele.

⁶⁸ Just nii see olgu.

* * *

⁶⁹ Meie kõigiti ustav Allikas ja kõikvõimas Kese,

⁷⁰ harras ja püha olgu sinu armulise Poja nimi.

⁷¹ Sinu heldused ja õnnistused on laskunud meie
 peale,

⁷² andes meile jõudu täita sinu tahet ja käske.

⁷³ Anna meile hetk-hetkelt elupuu toitu,

⁷⁴ värskenda meid päev-päevalt selle elujõe elava-
 te vetega.

⁷⁵ Juhi meid samm-sammult pimedusest välja juma-
 likku valgusesse.

⁷⁶ Uuenda meie meelt sisimas elava vaimu muun-
 damise abil,

⁷⁷ ja kui meile saabub surelik lõpp,

⁷⁸ siis võta meid vastu enda juurde ja läkita meid
 igavikku.

⁷⁹ Krooni meid viljaka teenistuse taevaste pärgade-
 ga

⁸⁰ ning me ülistame Isa, Poega ja Püha Mõju.

⁸¹ Olgu nii lõputult kõikjal universumis.

* * *

⁸² Meie Isa, kes sa elad universumi salajastes paika-
 des,

⁸³ austatud olgu sinu nimi, hardas austuses sinu
 halastus ja lugupeetud sinu kohtumõistmine.

⁸⁴ Paistku õiglusepäike keskpäeval meie peale,

⁸⁵ kui me palume sul juhtida meie isemeelseid
 samme õigele teele videvikus.

⁸⁶ Juhi meid oma käega sinu enda valitud teedel

⁸⁷ ja ära hülga meid raskel teel ja pimedatel tun-
 didel.

⁸⁸ Ära unusta meid, nagu meie sind nii sageli hoole-
 tusse jätame ja unustame,

⁸⁹ vaid ole halastav ja armasta meid, nii nagu meie
 ihkame sind armastada.

⁹⁰ Vaata meie peale heatahtlikult ja andesta meile
 halastuses,

⁹¹ nii nagu meie õiglusega andestame neile, kes
 meid pahandavad ja haavavad.

⁹² Tehku majesteetliku Poja armastus, andumus ja
 annetumine

⁹³ sinu lõputu halastuse ja armastusega meile kät-
 tesaadavaks igikestva elu.

⁹⁴ Annetagu universumite Jumal meile täiel mõõdul
 oma vaimu,

⁹⁵ anna meile leebust alluda selle vaimu juhtimis-
 ele.

⁹⁶ Suunaku ja juhtigu Poeg andunud seeravivägede
 armastava hoolega

⁹⁷ meid ajastu lõpuni.

⁹⁸ Tee meid ikka ja üha enam endasarnaseks

⁹⁹ ja meie lõpu saabudes võta meid vastu Paradiisi
 igavesse embusse.

¹⁰⁰ Nii sündigu annetuva Poja nimel

¹⁰¹ ning Ülima Isa auks ja kiituseks.

¹⁰² Ehkki apostlitel polnud lubatud neid palvetun-
 de oma avalikes õpetustes esitada, töid need ilmutu-
 sed kõigile nende isiklikus usukogemuses palju ka-
 su. Jeesus kasutas neid ja teisi palveid vaid näidetena
 kaheteistkümne isiklikus õpetamises ning me oleme
 saanud ka loa nende seitsme näidispalve lülitamiseks
 käesolevasse ürikusse.

6. NÕUPIDAMINE JOHANNESE APOSTLITEGA

¹ Esimese oktoobri paiku, kui Filippus oli mõne oma apostlist kaaslasega lähedalasuvas külas toitu ostmas, kohtasid nad Ristija Johannese apostleid. Sellest juhuslikust kohtumisest turul kujunes Jeesuse apostlite ja Johannese apostlite vaheline ligikaudu kolm nädalat kestnud nõupidamine Gilboa laagris, sest Johannes oli hiljuti kaksteist oma juhtivat jüngrit Jeesuse eeskujul apostliteks nimetanud. Johannes oli seda teinud oma ustavate toetajate juhi Abneri tungival soovitusel. Selle ühise nõupidamise esimese nädala oli ka Jeesus Gilboa laagris, kuid kaks järgmist nädalat viibis eemal.

² Kuu teise nädala alguseks oli Abner kogunud kõik oma kaaslased Gilboa laagrisse ja valmistus Jeesuse apostlitega nõu pidama. Need kakskümmend neli meest arutasid mitmesuguseid küsimusi kolme nädala jooksul kolm korda päevas, iga nädal kuus päeva. Esimesel nädalal suhtles Jeesus nendega ennelõunase, pärastlõunase ja õhtuse koosoleku vahel. Nad tahtsid meistriga kohtuda ja soovisid, et see nende ühisarutelused juhiks, kuid Jeesus keeldus visalt nende aruteludes osalemast, ehkki nõustus kolmel korral neile kõnelema. Neil kordadel rääkis Jeesus kahekümne neljale osavõtlikkusest, koostööst ja sallivusest.

³ Kahe apostlirühma ühiskoosolekuid juhtisid vaheldumisi Andreas ja Abner. Neil meestel oli arutada ja lahendada palju probleeme. Nad läksid oma muudega ikka ja jälle Jeesuse juurde, kes aga ütles vaid: „mind huvitavad ainult teie isiklikud ja puhtusuprobleemid. mina esindan Isa üksikisiku ja mitte rühma ees. tulge minu juurde, kui teil on suhetes Jumalaga isiklike raskusi, ja ma kuulan teid ära ning annan nõu. Kui te aga hakkate kooskõlastama usuküsimuste lahknevaid inimlike tõlgendusi ja religiooni ühiskonnastama, peate lahendama kõik niisugused probleemid isiklike otsustega. ma olen siiski alati osavõtlik ja huvitatud ning kui te neis mittevaimse tähendusega küsimustes mingitele järeldustele jõuate, millega kõik on nõus, luban teile juba ette oma täieliku heakskiidu ja töotan teiega kogu südamest koostööd teha. Ning nüüd jätan teid kaheks nädalaks omavahele, et teie arutelused mitte segada. Ärge minu pärast muretsege — ma tulen tagasi. täidan oma Isa ülesandeid, sest meil on peale selle ka muid maailmu.”

⁴ Nii öelnud, läks Jeesus mäenõlvalt alla ja nad ei näinud teda enam tervelt kaks nädalat. Nad ei saanud kunagi teada, kuhu ta läks või mida ta nende päevade jooksul tegi. Kulus veidi aega, enne kui kakskümmend

neli suutsid taas hakata tõsiselt oma probleemidega tegelema, sest meistri äraolek viis neid suurde segadusse. Ent nädalaga süvenesid nad jälle oma arutlustesse, ja Jeesuselt nad abi küsida ei saanud.

⁵ ¶ Esimene punkt, milles rühm kokkuleppele jõudis, oli selle palve omaksvõtmine, mida Jeesus oli neile äsja õpetanud. Seda palvet otsustati ühehäälselt hakata õpetama uskujatele mõlemast apostlirühmast.

⁶ Seejärel otsustasid nad, et kuni Johannes elab, kas siis vanglas või vabaduses, jätkavad mõlemad apostlirühmad oma tööd ning peavad iga kolme kuu järel nädalapikkusi ühiseid nõupidamisi paikades, milles nad hiljem kokku lepivad.

⁷ Ent kõige tõsisem probleem oli nende jaoks ristimine. Olukorda raskendas veelgi asjaolu, et Jeesus oli keeldunud sel teemal avaldusi tegemast. Lõpuks leppisid nad kokku, et kuni Johannes elab või kuni nad pole ühiselt teisiti otsustanud, ristivad uskujaid ainult Johannese apostlid ja uusi jüngreid õpetavad lõpuks ainult Jeesuse apostlid. Seega hakkasid nüüd kaks Johannese apostlit kuni Johannese surmani Jeesuse ja tema apostlitega kaasas käima ja uskujaid ristima, sest ühiskonnakogu oli ühehäälselt otsustanud, et ristimisest saab esimene samm nende välises liidus taevariigi asjus.

⁸ Järgmisena lepidi kokku, et Johannese surma korral esitlevad Johannese apostlid end Jeesusele ja allutavad end tema suunamisele ning hakkavad edaspidi ristima ainult Jeesuse või tema apostlite loal.

⁹ Ning siis otsustati hääletamise teel, et Johannese surma korral hakkavad Jeesuse apostlid ristima veega, mis sümboliseerib ristimist jumaliku Vaimuga. Esialgu jäeti lahtiseks, kas ristimise juurde peaks kuuluma ka *meeleparanduse* jutlustamine; selle kohta rühmale siduvat otsust ei tehtud. Johannese apostlid jutlustasid: „Parandage meelt ja laske ennast ristida.” Jeesuse apostlid kuulutasid: „Uskuge ja laske ennast ristida.”

¹⁰ ¶ Selline on lugu Jeesuse poolehoidjate esimesest katsest kooskõlastada lahknevaid püüdlusi, ühitada lahkarvamusi, korraldada rühmaettevõtmisi, töötada välja väliste tavade nõuded ja ühiskonnastada isiklikud usukombed.

¹¹ Arutati ka paljusid muid vähemtähtsaid küsimusi ja lepidi ühehäälselt kokku nende lahenduste osas, mis nad olid saavutanud. Nende kahe nädala jooksul, mil need kakskümmend neli meest olid sunnitud oma probleemidega silmitsi astuma ja raskusi ilma Jeesuse lahendamata, olid nad omandanud tõeliselt tähelepanuväärseid kogemusi. Nad olid õppinud eriarvamusi esitama, vaidlema, väitlema, palvetama ja kompro-

misse tegema ning jääma seejuures sõbralikuks ja säilitama vähemalt teatava sallivuse teise inimese vaatepunkti ja ausa arvamuse suhtes.

¹² ¶ Viimasel õhtupoolikul finantsküsimumste arutamise ajal naasis Jeesus, ta kuulas nende arutlusi ja otsuseid ning ütles: „Need on siis teie järeldused ja mina aitan teil kõigil nende ühiste otsuste vaimu alal hoida.”

¹³ ¶ Kahe ja poole kuu pärast Johannes hukati ning Johannese apostlid jäid kogu selleks ajaks Jeesuse ja kaheteistkümne juurde. Nad töötasid kõik koos Dekapolise linnades ja ristisid uskujaid. Gilboa laager võeti maha 2. novembril 27. a pKr.

7. DEKAPOLISE LINNADES

¹ Kogu novembri- ja detsembrikuu töötasid Jeesus ja kakskümmend neli apostlit vaikselt Kreeka Dekapolise linnades, põhiliselt Skythopolises, Gerasas, Abilas ja Gadaras. Sellega lõppes tegelikult Johannese töö ja organisatsiooni ülevõtmise ettevalmistav periood. Uuel ilmutusel põhineva ühiskonnastunud religiooni hinnaks on alati kompromissile minek eelmise religiooni väljakujunenud vormide ja tavadega, mida ta päästa püüab. Jeesuse järgijate hind Ristija Johannese järgijate kaasahaaramiseks ühiskonnastunud religioosse rühmana oli ristimine. Johannese järgijad loobusid Jeesuse poolehoidjatega ühinedes peaaegu kõigest peale vees ristimise.

² Sel misjoniretkel Dekapolise linnades tegeles Jeesus avaliku õpetamisega vähe. ta õpetas üsna palju kahtkümmend nelja ja pidas mitmeid erikoosolekuid Johannese kaheteistkümne apostliga. Aja jooksul hakkasid nad mõistvalt suhtuma sellesse, et Jeesus ei läinud Johannest vanglasse vaatama ega astunud samme tema vabastamiseks. Kuid nad ei saanudki aru, miks Jeesus ei teinud imetegusid, miks ta keeldus oma jumaliku võimu väliseid märke näitamast. Enne Gilboa laagrisse tulekut olid nad Jeesust uskunud põhiliselt Johannese tunnistuste põhjal, kuid varsti ka omaenda kokkupuudete tulemusena meistri ja tema õpetustega.

³ Need kaks kuud töötas see rühm enamiku ajast paaridena, üks Jeesuse apostel koos ühe Johannese apostliga. Johannese apostel ristis, Jeesuse apostel õpetas ja mõlemad jutlustasid taevariigi evangeeliumi, nii nagu nemad sellest aru said. Ning nad võitsid nende paganate ja usust taganenud juutide seast palju hingi.

⁴ Johannese apostlite juht Abner hakkas siiralt Jeesusesse uskuma ja sai hiljem juhiks seitsmekümnest õpetajast koosnevale rühmale, kellele meister tegi ülesandeks evangeeliumi kuulutada.

8. LAAGRIS PELLA LÄHISTEL

¹ Detsembri teisel poolel läksid kõik Pella lähedale Jordani äärde ja hakkasid seal jälle õpetama ja jutlustama. Sellesse laagrisse tulid evangeeliumi kuulama nii juudid kui ka paganad. Sel ajal kui Jeesus ühel õhtupoolikul rahvast õpetas, tõid mõned Johannese lähedased sõbrad meistrile Ristija viimase sõnumi.

² Johannes oli nüüd vanglas olnud poolteist aastat ja Jeesus oli teinud enamiku sellest ajast väga vaikset tööd; seepärast polnud selles midagi imekspandavat, et Johannes tundis huvi, mis taevariigist on saanud. Johannese sõbrad katkestasid Jeesuse õpetamise ja ütlesid talle: „Ristija Johannes saatis meid küsima, kas sa oled tõesti Vabastaja või peame me otsima teist?”

³ Jeesus katkestas oma jutu, et öelda Johannese sõpradele: „minge ja öelge Johannesele, et teda pole unustatud. Rääkige talle, mida te kuulsite ja nägite, et vaestele jutlustatakse häid uudiseid.” Jeesus vestles veel veidi Johannese saadikutega, kuid pöördus siis taas rahva poole ja ütles: „Ärge arvake, et Johannes kahtleb taevariigi evangeeliumis. ta küsib nii ainult oma jüngrite rahustamiseks, kes on ka minu jüngrid. Johannes pole mõni nõrguke. ma küsin teilt, kes te kuulsite Johannest jutlustamas, enne kui Herodes ta vangistas: mida te Johanneses nägite — kas tuules kõikuvat kõrkjat? tujukat ja pehmesse rüüsse riietatud meest? Uhkelt rõivastatud ja peened mehed elavad reeglina kuningate õukondades ja rikaste majades. Aga mida te nägite Johanneses? Prohvetit? Jah, ütlen ma teile, ja palju enamat kui prohvetit. Johannese kohta kirjutati: „Vaata, ma saadan enne sind oma sõnumitooja; ta valmistab sulle teed”.

⁴ Tõesti, tõesti ma ütlen teile, naisest sündinute seast ei ole tõusnud suuremat Ristija Johannesest; aga väikseim taevariigis on suurem temast, sest ta on sündinud vaimust ja teab, et temast on saanud Jumala poeg.”

⁵ Paljud, kes Jeesust tol päeval kuulasid, lasid end Johannese jüngritel ristida, kuulutades sellega avalikult taevariiki astumist. Sellest päevast peale olid Johannese apostlid Jeesusega tihedalt seotud. See sündmus tähistas Johannese ja Jeesuse järgijate tõelist liitu.

⁶ Kui sõnumitoojad olid Abneriga vestelnud, läksid nad tagasi makhairosesse, et sellest kõigest Johannesele rääkida. Nende jutt lohutas Johannest väga ja tema usku tugevdasid ka Jeesuse sõnad ning Abneri sõnum.

⁷ Jeesus jätkas sel õhtupoolikul õpetamist järgmiste sõnadega: „Aga millega võrdlen ma seda põlvkonda? Paljud teie seast ei võta vastu ei Johannese sõnumit ega minu õpetust. te olete nagu turul mängivad lapsed, kes

ütlevad oma kaaslastele: „me puhusime teile vilet, kuid te ei tantsinud; me halasime, kuid te ei kurvastanud.” Nii ongi paljudega teist. Johannes tuli, ei söönud ega joonud, ja nad ütlesid, et temas on kuri vaim. Inimese Poeg tuli, sööb ja joob, ja needsamad inimesed ütlevad: „Ennäe, see inimene on söödik ja veinijoodik, tõlnerite ja patuste sõber!” tõesti, tarkust tunnistavad õigeks selle lapsed.

⁸ Näib, et taevane Isa on varjanud mõningaid neist tõdedest tarkade ja upsakate eest, kuid on ilmutanud neid väikelastele. Kuid Isa teab kõike hästi, Isa ilmutab end universumile omaenda valitud viisil. Seepärast tulge minu juurde kõik, kes te vaevatud ja kooramatud olete, ja mina annan teile hingamise. Võtke enda peale jumalik ike ja te kogete Jumala rahu, mis ületab igasuguse arusaamisvõime.”

9. RISTIJA JOHANNENE SURM

¹ Ristija Johannes hukati Herodes Antipase käsul

10. jaanuari öhtul 28. a pKr. mõned makhairosesse läinud Johannese jüngrid kuulsid järgmisel päeval tema hukkamisest, läksid Herodese juurde ja avaldasid soovi saada Johannese surnukeha, et see sarka panna ja hiljem Abneri kodukandis Sebastes matta. Nad asusid järgmisel päeval, 12. jaanuaril teele põhja poole, Johannese ja Jeesuse apostlite laagrisse Pella lähedal ja rääkisid Jeesusele Johannese surmast. Kui Jeesus neilt seda uudist kuulis, saatis ta rahva ära, kutsus kakskümmend neli kokku ja ütles: „Johannes on surnud. Herodes laskis tal pea maha raiuda. Pidagem täna üheskoos nõu ja korraldagem oma asjad. Nüüd ei saa enam viivitada. On tulnud aeg hakata avalikult ja jõuliselt taevariiki kuulutama. Homme läheme Galileasse.”

² Nii asusidki Jeesus ja tema apostlid koos ligikaudu kahekümne viie jüngriga 13. jaanuari varahommikul 28. a pKr teele Kapernauma ja ööbisid tol ööl Sebedeuse majas.